

muistatko mä muistan ku me laitettiin ruokaa. pilkottiin takakannella paprikaa ja muuta, varmaan tomaattia ja muita vihanneksia oli ahdasta ja kuuma ihan tosi kuuma vaikka oli jo ilta, hiki tuli ja koko ajan oli pissahätä, varmaan kaljasta ja vissyä ja uinnista ja siitä ajatuksesta että pitää mennä ulkokuusiin. pilkottiin yhdessä, vähän vuorotellen, ja se on kireenä, niin kireenä että mä en kestä. ravataan edestakaisin, hihkutaan huudetaan älistään kuin stressaantunut eläin. pitää hoitaa jotain koko ajan, ja laittaa muut hoitamaan asioita yksityiskohtia joiden merkitystä ei ole olemassa muille, mun pää hajoaa sen pään sisäpuolen näkemisestä nyt, kun sä olet tässä ja puhut sen mulle auki. mulle tulee vihastus puuskastus itku ja raivo kun ymmärrän kaiken, mitä en ole aiemmin ymmärtänyt. raivo ajan kulumisesta, hukkaan valuneesta, katkeruudesta, irrationaalisuuden kuuntelemisesta tuntemisesta elämisestä sietämisestä minän hajoamisesta vuosia vuosia

äh mä tarviin lisää vissyä, en halua toista kaljaa, ekassakin on tekemistä se maistuu jo väljähtyneeltä on niin kuuma ja sauna imi mut kuiviin pelokkaaksi.

ei ole kohtaamista on muuri seinä kaukaisuus, lapsi istuu yksin saunan nurkassa katsoo ulos järvelle, ikkunassa valuu noroja, seinillä pihkaa, sen selässä hiki jonka koskettama pinta pitää yrittää peittää. mä en ymmärrä miten lapsi on voinut synnyttää ja kasvattaa ohjata pitää huolta opettaa leikkaamaan paprikaa, ehkä opinkin sen vasta koulussa. niinkuin kasvit, lintujen kutsuäänet, mekaniikan lait, derivoinnin, piirtämisen, maalaamisen, kipsivalun ja valokuvaamisen, opin toiset ihmiset, suorruuden, kauneuden, intohimon, pyrkimisen, välittämisen, kaipuun, avautumisen. takakannelta, -pihalta-, -huoneesta, -seinältä, -raivosta en oppinut paprikan leikkaamista, kiinnostusta, uskoa, luottamusta, rauhaa, rajoja, oman kuoreni opin, ja kutistuvan toukan.